

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főttér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 fr Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	---	--

Kit terhel a felelősség?

A „Csongrádi Közlöny“ mult számának „Különlék rováta“ a „Szalonlap“ cím alatt Turcsányi Mihály ismert nyilatkozatával foglalkozva, a többek között azt írja, hogy a „nyilatkozatért a felelősség Isten és ember előtt első sorban Réti Ferenczet és Ujhelyi Nándort terheli, kik köztudomás szerint intézői, nem csak az e fajta galád támadásoknak, hanem kitaratói is a nevezett szalon-lapnak.“

Mi, részünkről nem sokat adunk ugyan holmi mende-mondára, mert mi, ha valamit állítunk, azt be is szoktuk bizonyítani, nem úgy mint főtisztelendő szerkesztő kollegánk: aki nagyon sokat és nagyokat állít, de a hebizonyítással rendszerint adós szokott maradni és éppen ez az oka annak, hogy minduntalan kemény, de jól megérdemelt nyilatkozatokat kénytelen zsebre vágni. Mindazon által kíváncsiak vagyunk tudni, hogy háritja Réti Ferencz, de főleg Ujhelyi Nándor urra a felelősséget akkor, midőn lapjában készített hazug hírek terjesztése miatt, az alaptalanul meghurczoltak részéről, alapos leckékben részesül.

Hiszen, ha Ujhelyi Nándor irányítaná lapunk cikkeit: biztosíthatjuk főtisztelendő kollegánkat, hogy hirlapi támadásai mindig válasz nélkül maradtak volna. Sőt azt is kijelentjük, hogy a miatt nem birtuk köztünk és Ujhelyi Nándor ur között felmerült differenciákat kiegyenlíteni, mert a nevezettnek az volt meggyőződése és az ma is, hogy a főtisztelendő ur galád, moeskolódó támadásaira soha ne válaszoljunk.

Lapunknak fentartásához meg éppen annyival járul hozzá Ujhelyi Nándor ur, mint főtisztelendő ur lapjához, a „Csongrádi Közlöny“-höz: az előfizetési összeg erejéig, lévén Ujhelyi ur úgy a „Csongrádi Közlöny“, mint a „Csongrádi Lap“ rendes előfizetője.

Vegye tudomásul azt is főtisztelendő kollegánk, hogy mi, birunk annyi önállósággal, hogy nem szorultunk egyesek támogatására; sem pedig senki által befolyásolhatni magunkat nem engedjük.

Bizonyosra veheti, hogy Turcsányi Mihály nyilatkozata, ha Ujhelyi uron függött volna, soha napvilágot nem látott volna. Sőt ki jelentjük, hogy e nyilatkozatot, mi is

erősnek tartottuk, de utóvégre is abból a nézetből indultunk ki, hogy ha Hegyi Antal ur alaptalanul piszkol, gyanusít, hát viselje annak szomorú és kellemetlen következményeit.

Különben is, a főtisztelendő ur, az ellene több ízben megjelent cikkekért senkit sem tehet mást felelőssé: mint saját édes magát. Hiszen, nincs pártunknak egyetlen-egy számba vehető tagja, akit Hegyi ur lapjában a sárga földig le nem rángattott; akár adott rá okot, akár nem.

„Aki szelet vet, vihart arat.“ Ez a magyar közmondás, senkire úgy rá nem illik: mint éppen Hegyi Antal urra. Nem-e a főtisztelendő ur volt-e az, aki elvette a vihar magvát?

Vajjon, nem a főtisztelendő ur volt-e az, aki az 1892 iki képviselő választási mozgalmak alatt, mint Hóck János fő-kortese nyilvánosan becsmérelte, lerángatta az akkori előljároságot?

Vagy nem a főtisztelendő ur volt-e az: aki hirlapi cikkeivel, meg-rágalmazott mindenkit, aki nem tartozott pártjukhoz?

Letámadott mindenkit, a főispántól kezdve a bakterig.

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA

Az én betegem.

— Lassan legyetek, ne beszéljen senki: alszik az én betegem. Ereszszétek le a függönyöket, ne lopózzék be a napsugár. Vigyétek ki „Pepit“ a szobából, ne énekeljen bent az se. Nyugalom legyen az egész ház körül, menjetek ki a kertbe: szórakozzatok. Mondjátok meg a virágoknak: ne nyiljanak, mert beteg az ő gondviselőjük. Hajtsák álomra azok is fejüket. Ne eressék szét az illatot, zárják kelyhökbe azt. Majd egyszer, ha karomra támaszkodva is, megjelenhet köztük, gyöngéd ápolójuk: akkor, de csakis akkor nyiljanak, balzsamozzák meg illatárral a léget, hogy attól jobban legyen az én betegem. Menjete!

Végre, elcsöndesült minden. Csak ketten vagyunk a szobában: én és a beteg.

Itt fekszik előttem márvány fehéren, bársony paplan alatt a jó feleség: az én betegem. Arcrózsáit elhervasztá a szenvedés hideg tele. Nagy, selyem szempillái csukva tartják a tört fényű szemeket. Kezei kint, a paplanon nyugosznak. Imára kulcsolta őket a beteg. Az erek, mint sötétkék vonalak, láthatók egészen! kigyózva haladnak a vékony bőr alatt. Még a folyásokat is láthatom. Szépen, egyenletesen csörgedez a kéklő erecske

elnézem őket mélan, sokáig. — De haj! egyszerre lassul a gyorsaság: szakgatva liktetnek az erek. Majd örületes sebességgel, medrökből kidagadva, rohannak előre.

Valami azt sugja bensőmben: baj van.

S csakugyan kínos nyögést hallat a beteg. Összefüggésnélküli szavakat rebeg. Látza van... „Ott, ott a szomorú fűz alatt, ott ássátok a sirt. Ne énekeljete a fülemben... oh ti nem fogadtok szót nekem!...“

A kínok terhe alatt erősen forgolódik agyán. Ledobja magáról a takarót, A láz erősödik.

Szeretemet így látva betegem: úgy elszorul a szívem. Tele van keserőséggel, minden és mindenki iránt. Mért nem én szenvedek a gyöngéd teremtés helyett! Én tudom, érzem, hogy leküzdenem a kínzó szenvedést. De az is a gyengébbet támadja meg... S én nem bírok, nem tudok segíteni rajta. Tehetetlen vagyok, erős létemre, azzal szemben, minek betegség a neve. A szenvedés folyton növekszik: rabjává tette a betegem. Izgatottan forgolódik a körágyon.

Hideg borogatást teszek homlokára.

Ez észrevehetőleg használt neki. Lélegzete nyugodtabb, érverése szabályosabb lón. Majd fájdalmas sohaj tör ki az ajkán. Szempillái felpattannak s révedezve tekint reám. Megismer. Susogva ejti ki nevem. Felelet helyett megcsókolom a verejtéktől gyön-

gyöző homlokot. Meggázitom feje alatt a vánkost s oda ülök ágya mellé.

— Víz! — sohajtja a szenvedő lélek.

— Előbb orvosságot, kincsem, azt hagyta az orvos.

— Hozd hát! — szól erősen vontatott hangon.

Az undort, mit az orvosság lenyélése okozott, szánalom gerjesztően tükrözte vissza halvány arca. Majd erős, köhögésroham támadta meg s a rózsapiros arc, beteges sápadt színből, kékes zöldre változott. Úgy fojtogatta, úgy szakgatta keblét a kegyelmet nem ismerő köhögés.

Végre megszűnt a köhögési inger s kimerülve rogyott vánkosára vissza. Lélegzete könnyült, csak a hörgőkben meggyülemlett nyálkát zihlalta rémesen. De im, a fehér arcra rózsák ültenek. Oly szép, oly érdekes most a beteg arc!

Orülni szeretne az ember, ha nem élne benne a tudat, hogy a láz varázsolja emuló rózsákat az arcra.

Most egy kicsit öntudatánál van a drága hitves.

Megfogom kezét s nézek tört fényű szeméibe mélyen... szerelmesen. Sápadt ajkát mosolyra vonja s így szól:

— Ugy-e kedvesem, nem sokára meggyógyulok?

Mikor már lerángatta a hivatalnokokat, agyon gyanúsította az egész pártot, legyalázta Szivákot, szóval, mikor már kifogyott mindenkiéből neki ment Ujhelyi Nándor urnak és azt kezdte csipkedni.

Midőn Ujhelyi urat, is pelengérré állította, midőn végig rágalmazta az egész szabadelvű pártot, midőn kifogyott mindenkiéből: elővette az iparosokat. A legdurvább gyanúsításokkal illette a helybeli ipartestület elöljáróságát és a betegsegélyző pénztár összes személyzetét. Azon felül, nem átalotta az ipartestület elnökét is meghurcolni csak azért: mert az nem tartozik pártjához. De úgy az ipartestület elöljárósága, valamint a betegsegélyző pénztár személyzete és jegyzője, erélyesen visszautasították illetéktelen beavatkozását ügyeikbe. Szóke Ferencz az ipartestület elnökétől pedig, megkapta azt a mit keresett; vagyis alaposan ránczba szedte a főtisztelendő plébános urat.

Ugy látszik azonban, hogy főtisztelendő szerkesztő ur képes fele sok mindent el bír viselni pirulás nélkül, mert a helyett, hogy alaptalan rágalmazásával felhagyott volna, alig várta, hogy ismét bele köthessen valakibe.

Midőn már végig gyalázta az egész szabadelvűpártot, a főszolgabírókat, a rendőrbiztosokat és másokat; midőn meghurcolta a testületeket, bele kötött Turesányi Mihály és Kaszaniczky Dénes iparosokba, akik a főtisztelendő plébános urnak, még lába nyomát sem tapodták soha Turesányiról azt állította, hogy korteszolgálat jutalmául busásan jövedelmező állásba helyezte Réti Ferencz. Pedig azt igen jól tudhatja éppen a főtisztelendő ur, hogy Turesányi a választások alatt Hock János kortese volt Kaszaniczkyról ugyan azt állította, amit Turesányiról; noha az állítása légből kapott volt.

Ne jajveszékelyen hát az igen tisztelt kolléga ur, ha ily légből ka-

pott, rozszakarátú rágalmazásokért, az illető megrágalmazottak részéről, méltányos honorariumba részesül.

Ne állítson bünbaknak senkit, se Ujhelyit, sem mást keresse a hibát önmagában főtisztelendő úr!

Hagyjon fel már egyszer az alaptalan gyanúsításokkal, rágalmazásokkal. Térjen a jó és igazság útjára. Ne idegenítse el a publikumot attól a tiszteletre méltó kasztól, mely szerencséje van tartozhatni, mely kasztnak csak szégyenére válik.

Ha pedig felelőssé akar tenni bár kit is azért, hogy tisztességes emberek meghurcolásáért alaposan ki szokta kapni jól megérdemelt jutalmát: akkor tegye kezét szívére és vonja saját magát felelősségre — Isten és emberek előtt.

= Leköszönt főszolgabíró. Mátéffy Kálmán, a tiszáninneni járás főszolgabírója, a Kun Miklós orsz. képviselő által, a részéről Sima Ferencz orsz. képviselő megbotázásával ejtett inzultus tárgyában, a belügyminiszterhez a f. hó 4-én intézett interpellációt megelőzően, a f. hó 3-án a következő beadványt intézte Vada Nagy Andor dr. főispánhoz, melyben a főszolgabírói hivataláról lemondott:

„Méltóságos Főispán úr!

Tekintettel arra, hogy Sima Ferencz az általam ő rajta, nem hivatalos minőségben, nem is járáson területén elkövetett inzultus megtorlásának azt a legkevésbé férfias módját választotta, mikép ellenem bünvádi feljelentést tett a sajátóban, az országgyűlésen, az árvizmentesítő társulatnál, az egyházi presbitérium ülésén szakadatlanul jajveszékél és felettes hatóságaimat is, — a hova különben panaszt sem nyújtott be, — folyton becsémérelgeti: elhatároztam magamban, hogy az általam viselt főszolgabírói állásról lemondok.

Midőn ezt méltóságodnak ezennel tiszteletteljesen tudomására hozom, nem tagadom ugyan hogy úgy Méltóságodtól, mint megyebeli összes hivaltársaimtól és a velük való működéstől nem minden fájdalom nélkül válok meg, de mégis ki kell jelentenem, hogy az esetben ha velem, mint egyhangulag, — tehát általa is, — megválasztott köztisztviselővel akár

feleli az. Én ellenkezőt tapasztaltam; — gondoltam magamban. Azután leült az asztalhoz receptet írni. Ott, az ablak párkánya, orvoságos üvegektől tarkázik. Némelyikből még félig fogyott ki a keserű folyadék. De nem használt egy sem. . . .

Az orvos kalapját és botját kezébe véve, még egyzser nyugalomra inti a beteget s azután köszöntve, távozik. Letesírttem. Megkértem tőle, négy szenkőzt, hogy van-e még remény? mondja ki a legborzasztóbbat is, mindenre elvagyok készülve.

Felelet helyett becsapta az utca-ajtót s engem a faképnél hagyott

Ennél érthetlenebb, de mégis legértetőbb feleletet nem is várhattam tőle. Tudtam most már, hogy csakis a „természet“ segíthet. Letérdeltem betegem ágya mellett. . .

Ő alszik; szeméire jótékony álmok nehezt. Én meg imádkozom buzgón a nagy természet Urához. Ő, az égi orvos, segíthet már a betegem, de a földi nem. . . .

Vajjon miként virrad föl reánk a hajnal?

Sághy Mihály.

Sima Ferencz, akár más, de olyan ember mint ő, hasonló embertelen módon bánna, eljárásom ismételve csak az lehetne, a mi ápril 22-én, a szentesi indóházban lefolyt közöttünk.

Nem tehetek róla, — lelkelem nincs úgy alkotva, hogy elégtétel adásra moráliter képtelen embereknek jellembe vágó piszkolódásait, megfenyítés nélkül hat éven át tűrni tudjam.

Kiváló tisztelettel nyilvánítva vagyok Szentes, 1895. május 3.

Méltóságodnak

alázatos szolgája:
Mátéffy Kálmán.

Mátéffy Kálmán e lemondásával el kívánta kerülni azt, hogy az ellene Sima Ferencz által tett bünvádi feljelentésre követhető eljárás, tisztviselői mivolta révén esetleg huzavonát szenvedjen, mert mitsem óhajt inkább, mint az eljárás minél gyorsabb befejezését.

UJDONSÁGOK.

— Zsilinszky képviselő jelölt. Zsilinszky Mihály közoktatásügyi államtitkár, vármegyénknek volt kitűnő főispánját a zólyomi kerületben léptették fel képviselő-jelöltnek, a főispánna kinevezett nemeskéri Kiss Pál helyére. Zsilinszky államtitkár, mint a fővárosi napisajtó — pártkülönbség nélkül — írja, a napokban járt a kerület községekben programbeszédét megtartani és mindenütt a legmelegebb szeretet és ragaszkodás jeleivel fogadtatott a községek részéről. Megválasztatása — az ellene folyó klerikális izgatások dacára is — egészen bizonyos.

Két eskü. Tudvalevő, hogy dr. Bojnicszer Antal, aki Csongrád városának több mint 20 év óta volt ügybuzgó, s mindenki által tisztelt és szeretett főorvosa, ezen állásától megvált, mert járási orvossá nevezte ki a főispán. Csongrád város képviselő testülete tegnap tartott rendkívüli közgyűlésében az üresedésben levő főorvosi állásra, dr. Dékány Béla orvost választá meg, aki több év óta mint gyakorló orvos működik városunkban és az egész város közönségének osztatlan becsülését és bizalmát teljes mértékben megérdemelte és azt bírja. A választás után nyomban letette a hivatalos esküt. — Ugyancsak dr. Dékány Béla városunk új főorvosa ma d. u. 5 órakor, az aszódi izr. imaházban teszi másik esküjét arra, hogy Diamant Ida kisasszonyt „holtomig és holtáiglan“ el nem hagyja, feleségül veszi. — Midőn a rokonszenves, fiatal orvost mind a két eskütétel alkalmából üdvözöljük, egyszersmind őszinte szívből kívánjuk, hogy a második eskütételt hosszantartó, zavartalan boldog élet kísérje.

— Iskoláink államosítása ügyében a napokban járt a vallás és közoktatásügyi ministeriumnál Szvoboda Ferencz iskolaszéki elnök, Csemegi Antal községi bíró és Söhlly Gyula községi főjegyző urakból álló bizottság. Biztos ígéretet még most sem nyertek iskoláink államosítása ügyében. A régóta vajudó ügyet kiadták a vármegyei kir. tanfelügyelőségnek tárgyalás és jelentéstétel végett.

— Gyűlések a megyén. Csongrád vármegye törvényhatósági bizottsága a f. hó 21-én tartja rendes évnegyedes közgyűlését a megyeház nagytermében. Ezt megelőzően pedig a f. hó 18-án, délelőtt a vár-

— Meg, drágám, meggyógyulsz, csak ne izgassd föl magad.

— Akkor ismét sétálunk gyümölcsös kertünkben, Feri?

— Igen angyalom, megnézzük majd a virágokat.

— Oh, Istenem, csak már jobban volnék, de szeretnék kint, lombos kerti fáink alatt ülni.

— Csak légy türelemmel, kedvesem, akkor hamarébb meggyógyulsz.

— De miért is nem jön már az orvos, Feri?

A feleletre nem lett időm, mert a szoba ajtaján halk kopogás hallatszott s belépett az orvos.

Megfogta a beteg kezét s számlálgatta az érverést. Én távolabb, egy diványon foglaltam helyet. Innen figyeltem az orvos arcvonásait. Az orvos mereven bámult az ablakra, mialatt számlálta a perczeket. Egyetlen arcizma sem rándult meg.

Óh, az orvosok a legjobb titoktartók! Nem vágják szavukkal ketté ama gyenge fonalat, mely a jövőbe vezeti a tehetetlen embert; — ezen dődelgetett utólérhetetlen eszmény a reménység. Az orvos, midőn már mindeuról lemond, akkor is biztatja az embert.

Megkérde a betegét, hogy miként tolltette az éjelt? — „Jobban mint tegnap.“

megyei állandó választmány, 20-án délelőtt a közigazgatási bizottság, ugyanaz nap d. után pedig a fegyelmi választmány ülés az alispáni elfogadó teremben.

— **Megbokrosodott lovak.** Szőke Pál e hó 9-én reggel a most épülő Eszes féle malomhoz akart hajtani, e közben lovai megbokrosodtak s mialatt villámsebesen ragadták tova a megvadult állatok a kis kocsi. Szőke Pál leugrott a kocsiról, azonban súlyos zúzódásokat szenvedett.

— **Fagyos szentek.** A gazdák réme Szervác, Pongrácz, Bonifác napja beköszönt ma. A mint az időjárás mutatja, fagyra nincs kilátás, de ne is legyen. Sokkal nagyobb most az aggodalom a száraz időjárás végett. A gabonafélék tengődnek, sok helyen sárgulnak s pusztulásnak indultak. A kapás növény rosszul kelt ki s a melyik kibujt is a földből, csak sínlődik a nagy szárazság folytán. Rosz időket élünk. Ha a vetések hamarosan és jól meg nem áznak, el lehetünk egy nagyon inséges esztendőre készülvél. A mitől Isten óvjon bennünket. (Lapunk zártakor távoli menydörgés hallatszott, esőfelhő tűnt föl a déli égen. Szomjas földünket talán megáztatja egy jó eső.)

— **Halált hozó forró lüg.** Bakai György 1 1/2 éves fia, Farkas, a míg anyja a szappan főzésnél foglalatokodott, egy üstbe öntött forró lugba esett s összeégett. Törvényszéki boncolása eszközöltetett.

— **A t. előjáróság figyelmébe.** A kik a félegyházi ut jobb oldali úteza során szoktak kifelé járni, azok azután vigyázzanak ám a midőn a zsinór útezához érnek. Ez utczán víz a műút végig a Tiszához. A műút meglehetősen mélyen fekszik, ellenben a gyalog téglajárda legalább 15–20 cm-terrel magasabban áll. Már most ha valaki gondolkozva halad itt, vagy társával beszélgetésbe van ereszkedve, hát könnyen végig terülhet a kemény kövezeten, vagy legalább kettőt-hármat baktat a hirtelelen mélyedő átjárónál. Ha valamelyik tanácsnok ur arra jártában-keltében szives kednék ezt a közlekedési akadályt észrevenni s ennek elhárítása iránt intézkedni, azt hisszük, jót eszelekednék a közönségnek.

— **A vértetű irtásának miként történt eszközölésének megvizsgálására,** Forgó Gergely II. od bíró és ifj. Piroška István tagokból álló bizottság küldetett ki. A bizottság a külterület fáit fogja megvizsgálni, s azon birtokosok, kik az előirt intézkedéseket úgy ezen tetvek irtása, mint tova-terjedésük megakadályozása céljából szükséges óvintézkedéseket tenni elmulasztották, az új mezőrendőri törvény értelmében 100 koronáig fognak büntettetni.

— **Pásztor tűz ember halállal.** Tisza Anna pásztor leány több társával a liba legelőn tüzet rakott, mi alatt ruhája meggyuladt s annyira összeégette a szerencsétlen cigányleányt, hogy sebeibe másnak bele halt; felboncolták.

— **Menetrend változás.** A csongrádfélegyházi szárnyvasuton f. évi május 1-től kezdve annyiban van változás, hogy d. u. 2 óra 10 perczkor indul a vonat, a melyik ez ideig 2 óra 45 perczkor indult. A menetrend egyébként nem változott meg.

— **Luczerna árverés.** A védgátak oldalán termelt luczerna kaszálása e hó 14-én fog elárvereztetni, illetőleg a termelt takarmány a legtöbbet ígérőnek fog eladatni.

András gazda vásári kalandja. — Tinót árult a vásárban András gazda, el is adta azt illő árért azonban a magyar embernek, ha kedve szerint ad el valamit szokása, hogy olyankor áldomást iszik. Ő is fizetett tehát magának áldomást. De a bornak az a szokása, hogy ha belőle sokat isznak, az a fejbe száll. András gazda is így járt. — Borszeszszel telített fejjel mászott fel kocsijára, hogy haza mehessen. Igen ám, de a tanyaig hosszú az út és sok kocsmá-

van utközben; s egyik kocsmárosnénak a szeme esábitóbb, mint a másiké. András gazda is feledve jó feleségét, megállt kocsijával egyik kocsmá előtt, ő maga pedig bement. — A bor nagy tettekre szokta megéreleni az embert, s így András gazdát is. — Atőlelte az élébe kecses mosolylyal lépkedő kocsmárosné kuresú derekát. De az öleléstől a szép kocsmárosné nem riadt vissza, — sőt visszaölelte András gazdát, gömbölyű hófehér karjait repkénykint fonva annak nyaka körül, sőt még egy csattanós esőket is nyomott András gazda ajkára. De már erre azt a kis eszt is elvesztette András gazda, a mi még meg volt neki. Folyt a bor mint a patak, szólt a muzsika vigan. András gazdáról pedig csak úgy folyt az izzadság a heves tánczától! De a szép kocsmárosné nem hagyta őt pihenni, s a szép szavaknak meg András gazda nem volt képes ellent állani. Kívül pedig az alatt András gazda lovai szomoruan álldogáltak. Két vásott ficzkó járva arra, azon tréfás esint gondolták ki bohókás agyukban, hogy az istrángokat eldarabolják. — A határozatot rögtön végre is hajtották, az istrángokból egy egy darabot elmesztettek, s azzal mint ki dolzát legheylesebben végezte, odább állottak. — András gazdának is, végre ismét eszébe jutott az őt bizonyára epedve váró felesége és fizetett. Igen ám, de a szép kocsmárosnének duplán fogott a krétája, s a tinó ára pár frt. kivételével a szép asszony zsebébe vándorolt. — bármint szitta is a fogát András gazda. — Még egy bucsú esők, s a kocsihoz értek a szép kocsmárosnéval együtt. Mily nagy volt azonban meglepetése, látva az istrángok borzasztó megesonkítását! Iszonyú szitokra fakadtak ajaki s a szép kocsmárosné pedig egy hangos hahotával ott hagyta őt a faképnél, s becsapta maga után a kocsmá ajtaját. — Nagy nehezen még is használható állapotba hozta András gazda a lószerszámot, bús, szorongó szívvel ült fel kocsijára. A szép kocsmárosné gunyos kacajja folyton fülében csengett, s a kocsmát bosszútól lihegő kebellet öklével megfenyegetve, útnak indult. — „Egész uton haza felé“ mindig azon gondolkozott, mit hazudjon feleségének, de jó gondolat nem jött agyába. Az istráng mikénti megesonkítását még csak el tudná hazudni, de a tinó árát, az már egy kissé bajos lesz. Elég az hozzá, hogy e tépelődése közben haza ért András gazda, de hogy feleségével miként hozta rendbe a tinó árát, azt tudni nem, csak gyanítani lehet!!

— **A kis lutri vége.** Ismét bejelentették tegnap az osztrák képviselőházban a kis lutri végét... A szomorú bejelentést Plener a pénzügyminiszter tette meg, abból az esetből, hogy a költségvetésnek a lutrira vonatkozó szakaszánál, az osztrák hon-

atyák közül többen a kis lutri megszüntetését sürgették. A miniszter kijelentette, hogy a kormány a kis lutrit lassanként akarja megszüntetni, egyszerre azonban nem mondhat le az állam ilyen jelentékeny jövedelemről. Különben az osztály-sorsjáték még jobban fokozná a játék-szenvedélyt. A kormány azonban évről évre apasztja a lutri-gyűjtődék számát, hogy így fokozatonként készítse elő a szegény kis lutri pusztulását.

A Fővárosi Lapok „Farsangi Emléke“. Rendkívül érdekes és minden tekintetben eredeti könyv hagyta el ily czímen a sajtót. Az elmúlt farsang történetét éneklimeg ez a díszesen illusztrált kötet prózában és versben; gazdag szépirodalmi tartalmán kívül pedig közli mindazoknak a hölgyeknek névsorát, a kik az idén báloztak. Tudunkkal ilyen zsánerű könyv a magyar irodalomban még meg nem jelent s csak a legnagyobb elismeréssel nyilatkozhatunk ugy tartalmáról, mint kiállításáról. A könyv első hat íve tele van a legelső magyar belletristák dolgozataival, a melyek valami farsangi témát ölelnek fel, s ugyanitt jelenik meg a „Fővárosi Lapok“ táncrendje, mely annak idején méltan keltett mindenfelé feltűnést. Minden dicserő szó helyett felsoroljuk itt a kötet szépirodalmi részének tartalmát, mely a következő: Az első bál, Vértesy Arnold. Bálban, Szabó Sándor. A jövődők embere, Szóma-házy István. A rendező sorsa, Sárklay János. Hódítás, Prém József. Színek változása, Bede Jób. Kár volt! Zempléni Árpád. A Fővárosi Lapok táncrendje, Csárdas, Ágai Adolf. Tipogó, Endrődi Sándor. I. Négyes, Porzolt Kálmán. Keringő, Makai Emil. Mazurka, Lipcsy Ádám. II. Négyes, Vértesy Gyula. Szünóra, Abonyi Árpád. Csárdas, Atzél Endre. Keringő, Adorján Sándor. III. Négyes, Buday László. Polka, Palágyi Lajos. Cotillon Hevesi József. Menuet, Molnár Géza. IV. Négyes, Julius. A könyvből körülbelül tíz ívet foglal el a fővárosi és vidéki mulatságok többkevesebb bő regisztrálása, melyet a bálban jelen volt hölgyek gazdag névsora fejez be. A Fővárosi Lapok „Farsangi emléke“ melyet Porzolt Kálmán szerkesztett s az Athenaeum részvénytársaság adott ki, bizonyára kellemes emléket fog felidézni mindazokban, akik az elmúlt farsang mulatságaiban résztvettek. A kötet, amelyet a Fővárosi Lapok előfizetői ajándékkul kapnak meg, két forintért megvásárolható minden könyvkereskedésben.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólaptulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

FÉLIX-FÜRDŐ

Nagyvárad mellett.

Kényelmes közlekedés. Vasuton Nagyváradtól félkocsin három-negyed órai távolságon. Május-augusztus hónapokban naponta 10, vasárnap és ünnepnapokon 14 vonat közlekedik Nagyváraddal. Az új vasuti állomás közvetlenül a fürdőtelep mellett van.

Az Európai hírű 49°C meleg természetes hévíz javával van, az izületek és izmok eszozos bántalmainál, idült s különösen savos izületi loboknál, esonttörések és ficamok után visszamaradt fájdalmaknál, köszvénynél és annak különböző alakjainál, idegbajoknál, melyek rheomatious alapon keletkeztek (ischiasnál), különböző borbajoknál, végre a női ivarszervek bizonyos bajainál, különösen a méh mögötti és közötti izadmányoknál, belsőleg: heveny és idült gymbántalmaknál, májbajok és vesekövek eseteiben.

Állandó fürdőorvosok: dr. Grósz Albert és dr. Schiff Errő.

A különböző igények szerint berendezett nagyszámu szobák napi ára 80 kr. 3 frt. között változik.

Gyógyterem (Cursalon) hirlapokkal, zongora és tekeasztallal. Terraszok szép kilátással. Éttermek, Sétahelyek a fürdőtelepen és mellette elterülő öserdőben. Az erdőben jó tekepálya.

Hat tükörfürdő, család- és kádfürdőkön kívül mórfürdők is vannak rendszeresítve. Állandó kitanú zenekar. Prospektus kívánatra küld a fürdőkezelőség.

Van szerencsém a n. é. közön-
ség becses tudomására adni, misze-
rint a **Schvartz Ignác**z fele,

„FIUME”-HOZ

czimzett vendéglő vezetését átvettem.
Főtörekvésem mindig az leend, hogy
a n. é. közönység teljes megelégedé-
sét kiérdemeljem,

Magamat nagyra becsül figyel-
műkbe és szives támogatásukba ajánl-
va maradtam.

Kiváló tisztelettel:

Hacker Máttyás.

PÓNIX-HAJKENŐCS

a Stuttgarter egészségügyi és
beteg-ápolási kiállításon
1890-ben díjat nyert Orvosi
vélemény és ezer hála irat
szerint az egyetlen realis
és ártatlan szer, hogy
uraknak és nőknek teljes
üde hajzatot növeszen, igen
fiatal uraknál erős bajuszt
növeszt. Sikerért és ártat-
lanságért jótállás. Egy té-
gely 80 kr., postai küldé-
mény vagy utánvét 90 kr.

K. HOPPE, VIEN, XIV.
Schweglergasse 12.

Legjobb szer
poloskák, bolhák, konyhai férgek
moly és élősdiek ellen.

ZACHERLIN

Pusztító hatása! Pusztit mindenféle

férgeseket, mint semmi más szer azért híres és keresett az egész világon,
mint egyetlen a maga nemében.

ISMERTETŐ JELEI: 1. a lepecsételt palack;
2. a ZACHERL név.

Kapható helyben: **Bagossy József** és **Bagossy Gábor**
* kereskedő uraknál.

➔ Üzlethelyiség változás ➔

Van szerencsém Csongrádváros, mélyen tisztelt lakosságát értesíteni, hogy *könyv-
papirkereskedésemet és könyvnyomdámat, ugyan abban a hazban a sarokra az eddig Cziner Ja-
nos ur által birt, üzlethelyiségben helyeztem át és azt a kor igényeinek megfelelően, esino-
san berendeztem.*

jól felszerelt

A j á n l o m

jól berendezett

könyvnyomdámat

Mindennemű nyomdai munkák úgy mint:
önmálló művek, folyóiratok, árjegyzékek, kör-
levelek, falragaszok, hirdapok, meghívók, táncz-
rendek, névjegyek, gyászjelentések, gazdasági-
kereskedelmi- pénzügyi és hivatalos nyom-
tatványok gyors és pontos eszközzésére a lehető
legjutányosabb árak mellett.

Továbbá legújabb előhímezési minták, chablonok a legnagyobb asztalfutókra vagy tálcza-kendőkre
jutányos áron előnyomatnak.

Ugyan itt a „Csongrádi Lap” kiadóhivatalába, minden bel
és külföldi lapokra előfizetni lehet.

➔ Kész nyomtatványok kaphatók ➔

A mélyen tisztelt közönység, becses támogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel:

WEISZ MÁRK
Könyvkereskedő.